

РЕШЕНИЕ

№ 16181

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1721** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник кмета на Столична община (СО), чрез адв. С. П., срещу Решение № 279 от 21.01.2025 г. по нахд № 12951/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 2-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Й-24-25КС-548 ОТ 06.08.2024г., издадено от И. З. П. - заместник-кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, относно наложено на Й. К. П., с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 154а, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО), административно наказание „глоба“ в размер на 5000,00 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и неправилно установена фактическа обстановка. Касаторът поддържа, че наказаното лице е осъществило от обективна и субективна страна състава на вмененото нарушение, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Сочи, че в основата на извършеното нарушение лежи функционалното предназначение на съоръжението за измиване, а именно почистване на ходовата част на преминаващите през обекта строителни машини и товарни превози средства с цел превенция от замърсяване на отворените за обществено ползване пътища

със земна маса, както и на околната среда с фини прахови частици. Счита, че административнонаказващият орган (АНО) е приложил правилно санкционната разпоредба на чл.154а, ал.2 от НОДТСО и законосъобразно е наложил глоба в максимален размер с оглед постигане на целите на Наредбата - безопасност на участниците в движението, ограничаване и превенция на източниците на замърсяване и намаляване на емисиите на фини прахови частици, отделяни в резултат на движението на тежкотоварни превозни средства с непочистена ходова част. Навежда доводи, че нарушението на императивното задължение за изграждане на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини при извършване на СМР на строителните площадки с цел превенция на ПТП и предотвратяване на замърсяване и опазване на чистотата на атмосферния въздух и градската среда, неизменно свързани с живота и здравето на гражданите, се отличава с по-висока степен на обществена опасност, което обуславя налагането на глоба в максимален размер съобразно чл.12 от ЗАНН. Навежда доводи от националното (Закон за управление на отпадъците) и съюзно законодателство - Директива 2008/98/ЕО относно отпадъците и Директива 2018/851 на Европейския парламент и на съвета от 30 май 2018 г. Претендира за отмяна на обжалваното решение на СРС и потвърждаване на НП, доколкото при съставяне на АУАН и издаването му не са били допуснати процесуални нарушения и извършеното нарушение е доказано със събраните доказателства по делото, както и с показанията на актосъставителя В. Е. К.. Излага пространни съображения, че в качеството си на технически ръководител, той е бил задължен да осигури безопасни условия, да предприеме всички необходими мерки за предотвратяване на вредните последици и да изпълнява установените изисквания за защита на околната среда, като предотвратява действия, които могат да причинят замърсяване и поддържа мястото в съответствие с нормите за безопасност и екологична защита. Респ. бездействието му се счита за виновно поведение, тъй като е имал реална възможност да реагира, а липсата на адекватен контрол или действия пряко ангажирала отговорността му. Като технически ръководител той е имал както задължението така и възможността да предотврати противоправното поведение, доколкото нарушението, свързано с липсата на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект, е можело да бъде констатирано при всеки етап от извършване на СМР.

Ответникът Й. К. П., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. К. П. от САК, оспорва касационната жалба в писмен отговор от 17.02.2025 г. и в открито съдебно заседание. Намира за правилно доводите на СРС за допуснати съществени и неотстраними процесуални нарушения в процедурата по установяване и санкциониране на нарушението, осъществено под формата на допустителство. Твърди, че между проявите на допустителя и извършителя на нарушението следва да съществува причинна връзка, доколкото бездействието на първия субект улеснява реализирането на противоправната дейност на втория, а бездействието, при установено законово задължение за активно поведение, е неправомерно, само ако съществува обективна възможност допустителят да осуети нарушението на извършителя. Счита, че отговорността за допустителство не може да възникне само по силата на притежаваното от съответно лице особено качество, без да се отчете, както конкретно извършеното от него деяние, така и деянието на определен работник или служител, който му е подчинен в рамките на съответна организация, изпълващо признаците на състав на административно нарушение. Излага подробни съображения защо счита, че актосъставителят и АНО не са отразили конкретика относно действията, които е следвало да предприеме жалбоподателят, в качеството си на технически ръководител на строителния обект, нито са посочили какво е нарушението, което се твърди, че е било допуснато от техническия ръководител и кой е неговият извършител - подчинено на жалбоподателя физическо лице или лица, съобразно изискването на чл.135 от НОДТСО.

Липсвали твърдения за извършваната в обекта дейност, така че да се извърши преценка дали тя се включва в понятието строително - монтажни работи, кой я е изпълнявал, в какви отношения се е намирал с въззивника и дали те са били такива на йерархия и контрол. Не била посочена и конкретика относно задълженията, които е следвало да изпълни П., в качеството си на технически ръководител на строителния обект, по отношение на които той е проявил бездействие със съзнанието, че по този начин допуска нарушението на друго или други физически лица. Счита, че ангажирането на отговорността на допустителя, без да бъде установено и да се изложат твърдения за конкретно виновно поведението на подчинено нему физическо лице, я превръща в обективна и дерогира субективния елемент на вмененото му административно нарушение, а за да е налице състав на допустителство, следва да има конкретно посочване не само на обективната и субективната страни на действията на друг субект - пряк изпълнител, но и да се конкретизира дали физически компетентното лице на строителя-изпълнител е именно това, което може да носи отговорност за допуснатото нарушение. Претендира за оставяне в сила на обжалваното решение на СРС.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е посочил, че през месец октомври 2023 г. е одобрен инвестиционен проект в част „План за безопасност и здраве“ относно обект: еднофамилна жилищна сграда в УПИ XVIII-9648 за ЖС (ПИ 68134.4332.9752), кв. 105, м. „кв. Горна баня“, район „О. купел“, Столична община, с който било проектирано строителството на горепосочената жилищна сграда. В т. 1.5. от съставения технически проект - Първи етап от частта „Организационни условия за преодоляване на опасностите по етапи“ било предвидено при изхода на строителната площадна да бъде монтирана чешма за измиване на излизащата механизация. В общия строителен ситуационен план на обекта под № 9 била обособена фигуративно площадка за измиване на строителната техника с кофи и маркуч.

Със Заповед № 1/26.02.2024 г. жалбоподателят Й. К. П., притежаващ диплома за професионална квалификация, бил определен от изпълнителя на проекта за технически ръководител на строителния обект.

На 16.04.2024 г., около 12:00 часа, свид. В. Е. К., на длъжност „старши инспектор“ към Столичен инспекторат - Столична община и колегата му - М. Г. Г. на длъжност „началник на сектор“, предприели действия по текущ контрол на горепосочения строителен обект. На периодичната проверка присъствал свидетел на наказаното лице И. Г. Д. - технически ръководител на дружеството- подизпълнител „ФАСТ БИЛД 2008“ ООД, който следял за извършването на ежедневните работни дейности на обекта. При оглед на територията на парцела и обход на участъка около него, контролните органи установили, че площадката е на етап „груб строеж“, като същият бил частично заграден с временна плътна ограда. Заварената ситуация била заснета със служебен фотоапарат. Снимковият материал обхващал част от строителната площадка и информационната табела, разположена на входа. Прегледани били представените строителни книжа, регламентиращи извършването на съответните строителни дейности. Констатирано било, че на територията на обекта не е разположено устройство за измиване на ходовата част на напускащите го автомобили. На техническия ръководител, отговорен за експлоатацията и поддръжката на обекта, било дадено предписание да се почиства строителната площадка и пространството около нея по време на работа и след приключване на извършваните строително-

монтажни дейности. Констатациите от проверката били оформени в Протокол № КП-24-0012729 от 16.04.2024 г., препис от който бил връчен на свидетеля И. Д. срещу поемане на задължение да го предаде на техническия ръководител на обекта. До приключването на контролната дейност и напускането на органите на Столичния инспекторат при СО, жалбоподателят не се явил на строителната площадка.

На 10.05.2024 г., в присъствието на Й. К. П., бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 24-25КС-548 от 10.05.2024 г. срещу него, за това че: „На 16.04.2024 г., около 12:10 часа, в [населено място], район „О. купел“, [улица], на обект „Еднофамилна жилищна сграда в УПИ XVII-9648, кв. 105, м. „Горна баня“, е допуснал извършване на строително-монтажни работи без устройство за измиване на ходовата част на строителната механизация, напускаща строителния обект“. Като нарушена била посочена разпоредбата на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО). Актът бил връчен на санкционираното лице на датата на неговото съставяне, като в графата за обяснения и възражения то изразило желанието си да сключи споразумение и вписало мобилния си номер. Предложението обаче било отхвърлено от административнонаказващия орган по съображения, свързани с нуждата от постигане целите по чл. 12 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН, на 06.08.2024 г. заместник-кметът на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“ издал и атакуваното Наказателно постановление № СО-ОД-Й-24-25КС-548/06.08.2024 г., с което на основание чл. 154а, ал. 2 от НОДТСО, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на П. била наложена „глоба“ в размер на 5000,00 /пет хиляди/ лева.

Съдът е кредитирал показанията на свид. В. К. (актосъставител), като обективни, логични и последователни, доколкото той е взел непосредствено участие в предприетата текуща контролна проверка и е съставил АУАН. От тях е извел факта на констатирано отсъствие на устройство за измиване на механизацията, напускаща строителния обект, като според строителната документация отговорността за спазване на строителните правила тежала върху П., като технически ръководител към строителя.

Съдът е подложил на критичен анализ показанията на свидетеля И. Д., съобразявайки възможната му заинтересованост от изхода на делото, съответно не е възприел за достоверно твърдението му, че в обекта е имало изградена площадка за измиване ходовата част на напускащата го пътно-строителна техника, като изолирано от приобщената към материалите по делото доказателствена съвкупност.

От правна страна съдът е приел, че в АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и при спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН, но при допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на нарушителя да разбере фактическите параметри на предявената му отговорност, обуславящи на самостоятелно основание отмяната на НП. Изложил е доводи, че АУАН не отговаря на императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, респ. тези пороци са пренесени в издаденото въз основа на акта НП.

Съдът е анализирал вменената за нарушена разпоредба на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, както и санкционната норма на чл.154а, ал.2, вр.ал.1 от НОДТСО, въз основа на които е извел извод, че консумирането на състава на установеното административно нарушение изисква даденост на следните кумулативно свързани компоненти – физическо лице, ангажирано с определена работа, изпълнително деяние, изразяващо се в активно поведение - действие, насочено към извършване на строително-монтажни работи, ремонтни дейности и премахване на строежи, съобразно

дефинициите за тези дейности, предписани в ЗУТ, което да е предприето без наличието на изградено устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизаци от строителния обект или неговото неизползване. Посочил е, че в типичния случай на нарушение на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО годин негов субект се явяват физическите лица, които пряко са ангажирани с изпълнението на съответните строителни дейности.

В конкретиката на казуса обаче, на П. е предявено поведение, изразяващо се в допустителство по отношение на нарушение на забраната, въведена с разпоредбата на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО, което е дало повод на районния съд да изложи пространни доводи по този вид нарушение, а именно като особен вид нарушение, изпълнено чрез бездействие, при което едно лице не се противопоставя на определено противоправно поведение (престъпление или нарушение), реализирано от друго, въпреки че по закон е длъжно да стори това. Посочил е, че съгласно правната доктрина и практиката, между проявите на допустителя и извършителя на нарушението съществува причинна връзка, тъй като бездействието на първия субект улеснява реализирането на противоправната дейност на втория, а бездействието, при установено законово задължение за активно поведение, е неправомерно само ако съществува обективна възможност допустителят да осуети нарушението на извършителя.

Анализирани са и нормите на чл.10 и чл.24 от ЗАНН, както и тази на чл.135 от НОДТСО, при което е изведен извод, че законосъобразното ангажиране на отговорността на жалбоподателя в качеството му на технически ръководител на строителния обект за допустителство на нарушение по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО, предполага установяването на следните елементи: физическо лице, притежаващо особено ръководно качество в определена йерархия, пасивно негово поведение - бездействие, изразено посредством съзнателно неупражнен контрол, с цел да се предотврати нарушение на пряко подчинени лица, натоварени с физическото изпълнение на строително-монтажни работи, ремонтни дейности или дейности по премахване на строежи, които извършват своята дейност в противовес на забраната на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО. Неупражненият контрол би могъл да се изрази в: издаване на заповед или указание до пряко подчинени лица във връзка с извършването на СМР и изискването за изграждане или ползване на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, включително непредприето спиране на СМР, неприсъствие на обекта с цел осъществяване на текущ контрол върху дейността на подчинените работници, липса на създадена организация за осигуряване на необходимата почистваща техническа апаратура и изграждането на заложената инвестиционния проект площадка, пригодена за тази цел, недопускане затрупването на вече изградената площадка със земна маса, правеща негодно използването ѝ по предназначение, бездействие по повод снабдяване с водоизточник чрез свързване на измиващото устройство с водопреносната мрежа, ненаблюдаване на осъществяваните строително-ремонтни дейности или непредприети конкретни действия за преустановяване на вече извършено нарушение на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО, при наличие на съзнание у допустителя за извършването на това нарушение от страна на подчинените му.

В нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН актосъставителят и АНО не били отразили конкретика относно действията, които е следвало да предприеме П., в качеството си на технически ръководител на строителния обект, нито били посочили какво е нарушението, което се твърди, че е било допуснато от техническия ръководител и кой е неговият извършител - подчинено на П. физическо лице ил лица, съобразно изискването на чл.135 от НОДТСО. Вместо това, в текстовата част на АУАН и НП бил извършен единствено дословен препис на законовата разпоредба на чл.29а, т.17 от НОДТСО, с бланкетното твърдение, че е допуснато извършването на строително-

монтажни работи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от обекта. Липсвали твърдения за извършването на обекта дейност, така че да се извърши преценка дали тя се включва в понятието строително - монтажни работи, който я е изпълнявал, в какви отношения се е намирал с въззивника и дали те са били такива на йерархия и контрол. Не била посочена и конкретика относно задълженията, които е следвало да изпълни П., в качеството си на технически ръководител на строителния обект, по отношение на които той е проявил бездействие със съзнанието, че по този начин е допуснал нарушението на друго или други физически лица, респ. данни за съществуваща пряка причинна връзка между поведението на допустителя и това на работниците - физически изпълнители на работата на обекта. Районният съд е обосновал тази теза предвид факта, че за да е налице състав на допустителство, следва да има конкретно посочване не само на обективната и субективната страни на действията на друг субект - пряк изпълнител, но и да се конкретизира дали физически компетентното лице на строителя - изпълнител е именно това, което може да носи отговорност за допуснатото нарушение. Според съда, ангажирането на отговорността на допустителя, без да бъде установено и да се изложат твърдения за конкретно виновно поведението на подчинено нему физическо лице, я превръща в обективна и дерогира субективния елемент на вмененото му административно нарушение, а подобен подход се намирал в разрез с фундаменталните за всяка демократична и правова държава принципи.

Приел за недопустимо да се изисква презумптивното извеждане на формата на изпълнителното деяние и механизма на реализация на нарушението от фактическите констатации в АУАН и НП и приложените към него доказателства или чрез тълкуване волята на административнонаказващия орган или на актосъставителя. След като е ангажирана отговорността за допустителство, то бездействието на ръководния субект, посредством което е улеснено извършването на нарушението от лицата, на които той е можел или следвало да се противопостави, следвало неминуемо и категорично да присъства в описанието на фактите. Визираните пороци на АУАН, пренесени и в НП, не можело да бъдат санирани в съдебното производство. Тези пороци засягали пряко правото на защита на нарушителя, като отнемали възможността му да се ориентира относно вида и обема на предявената му отговорност. Така констатираните пропуски налагали отмяна на издадения процесуален акт на формално основание.

Независимо от изложението, съдът е изложил и аргументи по съществото на спора. Приел е, че от събраните по делото доказателства се установява безспорно, че въззивникът е бил технически ръководител на обекта, като именно в това си качество и съобразно възложените му по силата на приложената заповед от дружеството-изпълнител, както и клаузите на договора за изпълнение на СМР, П. е имал задължение да създаде подходящата организация за извършване на строително - монтажни работи (СМР), включително за подсигурирането на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект. Въпреки че е знаел, че на обекта няма изградено устройство, той не се е разпоредил до изграждането на такава площадка и нейното оборудване да не започват или да се преустановят конкретните СМР на етап „груб строеж“, изпълнявани от работниците на дружеството - подизпълнител към датата на проверката от органите на Столичен инспекторат. Съдът е достигнал до извод, че доказателствената съвкупност по делото обосновава извършено от П. *допустителство* по отношение на нарушение, реализирано от подчинени нему работници, на забраната

на чл.29а, ал.1 т.17 от НОДТСО.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН.

В АУАН и НП нарушението е описано по единен и безпротиворечив начин: „На 16.04.2024 г., около 12:10 часа, в [населено място], район „О. купел“, [улица], на обект „Еднофамилна жилищна сграда в УПИ XVII-9648, кв. 105, м. „Горна баня“, Й. К. П., в качеството си на технически ръководител, е допуснал извършване на строително-монтажни работи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект“. Посочени са събраните в хода на проверката доказателства - съставен при проверката Протокол № КП-24-0012729 от 16.04.2024 г. и изготвен снимков материал. В констативен протокол, съставен от актосъставителя В. К., документиращ извършен текущ контрол на строителния обект. Същият съдържа констатациите, че обектът е на етап груб строеж, предоставена е строителна документация, но липсва изградено устройство за измиване на ходовата част на автомобилите, напускащи обекта. В него са дадени предписания и като отговорно за тяхното изпълнение лице е посочен техническият ръководител на обекта.

Разпитан като свидетел пред СРС актосъставителят В. К. установява, че по време на проверката в обекта не е имало превозни средства, но е имало лица, които работят по грубия строеж. При проверката било установено, че няма изградено устройство за измиване на ходовата част на автомобилите, напускащи обекта. От строителната документация и табелата на обекта установили изпълнител и подизпълнител, но последният не носел отговорност за фактическото състояние на обекта. Приложената снимка на информационната табела на строежа сочи Й. П. за технически ръководител.

Разпоредбата на чл.160, ал.1 от ЗУТ дефинира като участници в процеса на строителството - възложителят, строителят, проектантът, консултантът, физическото лице, упражняващо технически контрол за част "Конструктивна", техническият ръководител и доставчикът на машини, съоръжения и технологично оборудване.

Съгласно чл.163, ал.1 от ЗУТ строителят е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа. Разпоредбата на чл.163а, ал.1 от ЗУТ урежда задължение за строителя да назначи по трудов договор технически правоспособни лица, които да извършват техническо ръководство на строежите. По силата на чл.163а, ал.4 от ЗУТ техническият ръководител е строителен инженер, архитект или строителен техник, който ръководи строителните работи и осигурява изпълнение на отговорностите по чл. 163, ал. 2, т. 1 - 5, а за строежите по чл. 14, ал. 2 от Закона за К. на строителите - и отговорностите по чл. 168, ал. 1 и по чл. 169б, ал. 1. Препращащата норма на чл.163а, ал.4 от ЗУТ прави техническият ръководител отговорен за *изпълнението на строежа* в съответствие с издадените *строителни книжа*, с изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ и с правилата за изпълнение на СМР и на *мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка*, както и за изпълнението на СМР с материали, изделия, продукти и други в съответствие с основните изисквания към строежите (чл.163, ал.2, т.1-2 от ЗУТ).

Легалното определение по пар.5, т.46 от ДР на ЗУТ за „груб строеж“ ("Груб строеж") е сграда или постройка, на която са изпълнени ограждащите стени и покривът, без или със

различна степен на изпълнени довършителни работи), който етап изрично е отбелязан в АУАН и НП, указва на обема изпълнени на конкретния строителен обект СМР, нормативното задължение за чието законосъобразно изпълнение е на техническия ръководител на строителния обект (чл.163а, ал.4 от ЗУТ).

Вменената за нарушена разпоредба на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО забранява императивно извършването на СМР, ремонтни дейности и премахване на строежи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект.

По силата на чл.24, ал.2 от ЗАНН за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Съгласно чл.135 от НОДТСО, вр. чл.10 от ЗАНН, собственик или длъжностно лице, което нареди или съзнателно допусне негов подчинен да извърши нарушение по тази наредба се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение.

Обосновано въз основа на доказателствената съвкупност (писмени, гласни и веществени доказателства) районният съд е приел за доказано нарушението по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО. Липсата на визираното в разпоредбата устройство се установява по безпротиворечив начин от показанията на актосъставителя, които са съответни на констатациите в констативния протокол и на снимковия материал, на който се установява строителна прощадка без визираното устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект.

Представените от наказаното лице снимки пред СРС (макар да се споделят мотивите на съда за липса на възможност за проверка на тяхната автентичност) показват, че процесното съоръжение се състои от решетка на строителната прощадка и подвижна водоструйка марка „Керхер“. Напълно се споделят логичните изводи на районния съд, че при евентуално наличие на подобно устройство към момента на проверката, не е съществувало обективно препятствие същото да бъде показано от св. Д., респ. установено от св. К.. Подобни констатации липсват в съпътстващите проверката документи, нито се установяват на направения при нея снимков материал. Следва логичен извод, че към момента на проверката на 16.04.2024 г. такова устройство липсва, с което вече е осъществен съставът на нарушението по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО.

Обосновано районният съд е направил критичен коментар на свидетелските показания на св. Д., че засипването със строителен материал („кална маса“) на площадката за измиване е равнозначно на липса на изискуемото съоръжение, доколкото визираното „засипване“ препятства използването му в нарушение по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО, респ. се възпрепятства постигането на целения от нормата резултат, правилно посочен в касационната жалба - почистване на ходовата част на преминаващите през обекта строителни машини и товарни превози средства с цел превенция от замърсяване на отворените за обществено ползване пътища със земна маса, както и на околната среда с фини прахови частици.

Обосновано районният съд е отбелязал и спецификата на спора - повдигнато административно обвинение на техническия ръководител на обекта за допустителство на така установеното нарушение. Принципно правилни, като съобразени с доктрината и съдебната практика, са мотивите на СРС относно правния характер на допустителството като особен вид нарушение, изпълнено чрез бездействие, при което едно лице не се

противопоставя на определено противоправно поведение (престъпление или нарушение), реализирано от друго, *въпреки че по закон е длъжно да стори това*. Между проявите на допустителя и извършителя на нарушението следва да съществува причинна връзка, тъй като бездействието на първия субект улеснява реализирането на противоправната дейност на втория, а бездействието, при установено законово задължение за активно поведение, е неправомерно, само *ако съществува обективна възможност допустителят да осуети нарушението на извършителя*. Противно на становището на районния съд по приложението на закона обаче, решаващият състав на касационната инстанция намира, че не е допуснато нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН при описание на противоправното поведение на П., в качеството му на технически ръководител на строителния обект.

Процесното нарушение на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО е осъществено *чрез бездействие* – липса на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект. При него обективно не може да бъде описано някакво активно поведение от страна на работниците на строителния обект, както неправилно се изисква от районния съд.

По-нататък, при наличие на нормативно задължение за техническия ръководител на строителния обект (чл.163а, ал.4 от ЗУТ) и вменената му отговорност за *изпълнението на строежа* в съответствие с издадените *строителни книжа*, с правилата за изпълнение на СМР и на *мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка* (чл.163, ал.2, т.1-2 от ЗУТ), необосновано е очакването на районния съд описанието на нарушението за допустителство да включва: в какво конкретно се изразява неупражненият контрол: неиздаване на заповед или указание до пряко подчинени лица във връзка с извършването на СМР и изискването за изграждане или ползване на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, включително непредприето спиране на СМР, неприсъствие на обекта с цел осъществяване на текущ контрол върху дейността на подчинените работници, липса на създадена организация за осигуряване на необходимата почистваща техническа апаратура и изграждането на заложената инвестиционния проект тощада, пригодена за тази цел, недопускане затрупването и вече изградената площадка със земна маса, правеща негодно използването ѝ по предназначение, бездействие по повод снабдяване с водоизточник чрез свързване на измиващото устройство с водопреносната мрежа, ненаблюдаване на осъществяваните строително-ремонтни дейности и други.

Така посочените от районния съд обстоятелства са изцяло ирелевантни за вмененото нарушение за допустителство за нарушение на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО. С други думи, след като нарушената разпоредба изисква активно поведение (наличие на съоръжение) и техническият ръководител носи отговорност за спазване на свое нормативно задължение (за *изпълнението на строежа* в съответствие с издадените *строителни книжа* и с правилата за изпълнение на СМР), то липсата на това съоръжение е напълно достатъчна за описанието на вмененото допустителство. Също така, след като на строителния обект липсва изискуемото съгласно чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО устройство, няма никакво значение с какви действия работниците не са го осигурили, тъй като то обективно липсва, респ. какви активни действия е следвало да предприеме отговорното лице – технически ръководител, тъй като противоправният резултат е налице – на строителния обект липсва устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект.

По изложените съображения и макар описанието на нарушението в АУАН и НП формално да възпроизвежда съдържанието на нарушената разпореда, то е напълно достатъчно, за да разбере уличеното лице повдигнатото му административнонаказателно обвинение, респ. да организира защитата си срещу него, а на съда – да осъществи съдебен контрол за законосъобразност. Указание в тази насока е защитното поведение на уличеното лице при връчване на екземпляр на АУАН, в който е отбелязал, че желае да сключи споразумение, както и ангажираните пред СРС доказателства от негова страна относно наличието на изградено на обекта съоръжение по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО.

По изложените съображения съдът намира, че административнонаказателната отговорност на П. за допустителство на нарушение по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО е правилно и законосъобразно ангажирана.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите за издадени от компетентни длъжностни лица и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съществува правно единство между описаното като нарушение, текстово и цифрово, в акта и в наказателното постановление, при правилно приложение на нарушената и санкционни разпоредби на чл.29а, ал.1, т.17 и чл.154а, ал.2 от НОДТСО. По изложените съображения е дължима отмяна на обжалваното решение на СРС.

Касационната инстанция установи неправилно приложение на чл.12 и чл.27, ал.2 от ЗАНН при определяне размера на наложената глоба. За нарушенията по чл. 29а, визирани в т. 3, т. 6, т. 7, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 17, т. 19, т. 20, разпоредбата на чл.154а, ал.2 от НОДТСО предвижда размер на глобата от 100 до 5000 лв. Административнонаказващият орган е изложил мотиви за налагане на максимален размер на глобата единствено при съобразяване на характера на охранените обществени отношения съобразно нормативни цели по безопасност на движението в градска среда, ограничаване и превенция на източниците на замърсяване и намаляване на емисиите на фини прахови частици. В НП обаче не са изложени мотиви за индивидуалното поведение на наказаното лице, за неговите подбуди, смекчаващи и отегчаващи вината му обстоятелства, както и за имотното му състояние, поради което съдът намира наложената максимална глоба за несъответна на конкретното нарушение. При представен от ответника Ф. № 014787 от 23.03.2024 г., издаден от Столичен инспекторат, с който на Й. К. П. е наложена глоба за идентично нарушение „излизане на транспортни средства на уличното платно с непочистена ходова част“, съдът приема, че размер на глобата от 1000 лв. е пропорционален на конкретното нарушение и способства за постигане целите по чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения, след отмяна на обжалваното решение на основание чл.221, ал.2 от АПК, на основание чл.222, ал.1 от АПК следва да се постанови решение по същество на спора за изменение на НП относно размера на наложената глоба. В процесния случай не намира приложение Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по тълк. д. № 1/2020 г., ОСС на ВАС, тъй като не е налице преквалифициране на описаното в НП изпълнително деяние.

При този изход на спора и с оглед потвърждаване на НП решаващият състав на касационната инстанция намира, че на ответника по касация не се дължат разноски. Касаторът не е направил искане за присъждане на разноски, поради което такива не следва да се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал.1 и чл.222, ал.1 от АПК, вр. с чл.63в от

ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 279 от 21.01.2025 г. по нахд № 12951/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-и състав, И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № СО-ОД-Й-24-25КС-548 ОТ 06.08.2024г., издадено от И. З. П. - заместник-кмет на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“, с което на Й. К. П., с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 154а, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5000,00 /пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, като НАМАЛЯВА размера на наложената глоба от 5000,00 /пет хиляди/ лева на 1000,00 /хиляда/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.